

Toldloven, havde det været meget lettere at naa til et Resultat.

Det ærede Medlem talte om, at vi havde sat Tolden op paa 2den Position af Sukkeret. Men denne Told er jo kun sat op for 4 Aar. Da jeg forøgede Spændvidden for Positionen, som ogsaa det ærede Medlem har omtalt, ændrede jeg netop samtidig Forslaget saaledes, at den oprindelig foreslaaede Told af 7 Øre pr. Kg. kun skulde gælde i 4 Aar, hvorefter vi atter skulde ned paa den gamle Told af 6 Øre pr. Kg. — Saa siger det ærede Medlem, at dette ny Forslag vil være ret ødelæggende for Købmændene. Jeg forstaar Tankegangen, det er den, at Købmændene hidtil væsentlig kun have indført Sukker under 2den Position; det raffinerede Sukker, der har haft en saa ekstraordinær stor Beskyttelse som 6,86 Øre pr. Kg., have Købmændene ikke kunnet indføre. Men nu er jo Forholdet det, at naar vi nedsætte Beskyttelsen for det raffinerede Sukker til 4,30 Øre, saa er der her aabnet Købmændene en stor Mulighed, saa er der hævet et Indførselsforbud, der hidtil har eksisteret for alt det raffinerede Sukker. Jeg tror derfor, at vore Sukkerkøbmænd ville saa langt fra blive ringere stillede efter det ny Forslag, at der tværtimod vil blive aabnet dem et stort Felt for Konkurrence med den indenlandske Sukkerproduktion. Ganske vist har denne endnu en væsentlig Fordel, men ikke større, end at Konkurrence er mulig. Derfor tror jeg, at dette Forslag er hensynsfuldt til alle Sider, saa hensynsfuldt, som det er muligt at lave det. Hvis det er sandt, at der eksisterer et Raffinaderi, som, efter at Sukkeret er kommet ned paa en Beskyttelse af 0,3 Øre pr. Kg., ikke kan bestaa — jeg kender ikke noget saadant —, men hvis det er sandt, maa det være et Raffinaderi, der har ganske overordentlig ringe Levedygtighed.

Formanden: Jeg vilde anse det for ønskeligt, om denne Sags Forhandling kunde sluttes i Dag, saa at Udvalg kunde blive nedsat i Dag, og jeg er derfor beredt til at fortsætte dette Møde til Kl. 5¹/₂, ligesom ogsaa til at ansætte et Aftenmøde til Kl. 8, om fornødent.

Villars Lunn: Uagtet det nu er stærkt paa den tredie Time paa den sjette Dag af denne Forhandling, tør jeg ikke undlade at antyde min Stilling til et Hovedpunkt paa Forslagene, saa meget mere, som denne min Stilling er noget afvigende

eller rettere sagt stærkt afvigende fra, hvad der hidtil er fremkommet, ikke mindst fra mine Partifæller. Jeg skal i den Henseende gøre den Bemærkning til den højtærede Finansminister, at naar han raillerede over de syv Standpunkter, som indtoges af Højres syv Talere den første Dag, saa turde dette netop oplyse, at Højres Talere tage et rent sagligt Standpunkt til Sagen og ikke lade sig skablonisere af Partiets Anskuelse. Dette vil jeg i ethvert Tilfælde anføre til Forsvar for mine afvigende Meninger fra andre Standpunkter. — Hvad jeg vil tale om — og jeg skal gøre det saa kort, jeg kan; jeg indser min Forpligtelse i saa Henseende —, er dette, at jeg vil bekende mig som en aaben Tilhænger af at afskaffe al Beskyttelse paa Sukkeromraadet. Jeg gør det paa Landbrugets Vegne, de Landbrugere, som ikke dyrke Sukkerroer, enten fordi deres Jord ikke er tjenlig til denne Dyrkning, eller fordi de, selv hvor Jorden er tjenlig dertil, af de danske Sukkerfabrikker forhindres i denne Sukkerroedyrkning, der hidtil har været anset for meget indbringende. Jeg spørger da, hvad der vilde ske, hvis vi afskaffede al Beskyttelse for Sukkertilvirkning. Vilde Danmark da blive oversvømmet med fremmede Landes Sukkerproduktion, maaske endogsaa med deres Overskud af Sukkerproduktion? Nej, det vilde vi ikke blive, i ethvert Tilfælde ikke for Øjeblikket, eftersom vi staa i Brysseler-Konventionens Tegn, og der derfor ikke igen kan indføres Eksportpræmier for de store Landes Eksport af Sukker. Og skulde det komme dertil, at man forlod Brysseler-Konventionen, vilde der dog endnu være Tid for den danske Lovgivning til øjeblikkelig at træde til og tage sine Forholdsregler for at afværge den Ulykke, der i saa Tilfælde kunde fremkomme for Landet. Men jeg betragter Forholdene, saaledes som de foreligge i Øjeblikket, og jeg siger, at vi *have* til Hovedkonkurrent paa dette Omraade Tyskland. Vi kunne *faa* andre Lande, men vi *have* dem ikke; Tyskland er og bliver foreløbig vor eneste alvorlige Konkurrent paa dette Omraade. Men Tyskland har dyrere Jordpriser, Tyskland har dyrere Arbejdere — undtagen de indførte Polakker, der ere billigere i Tyskland end her til Lands —, og Tysklands Agerbrug har navnlig større Udbytte af alle sine Produkter, Mælk, Kød og især af Sæd. Det er derfor sikkert nok, at Tyskland kommer til at forlade Sukkerproduktionen, førend Danmark bliver nødt til det, hvis